

Arka Bahçe

Sayı:10 – Aralık 2013

Ha-li Kitap

Daha önce edebiyat zümresinin verdiği kitapların beğenilip beğenilmemesi hakkında bir anket yapacağımızı duyurmuştuk. Ekibimizin uzun çalışmalarının ardından sonuçları aldık. Nedendir bilinmez 9.sınıflar bu ankete katılmakta kararsız kalırken 10 ve 11. sınıflar için bu durum söz konusu olmadı.

1.Sorumuz "Edebiyat Zümresinin Verdiği Kitaplardan Memnun Musunuz?"

2.Sorumuz:"Edebiyat zümresinin okuyacağınız kitapları seçmesini olumlu buluyor musunuz?" idi. Özetlemek gerekirse hal edebiyat zümresinin pek hoşuna gitmeyecek. Sözü uzatmadan grafiklere bırakıyorum.

(Ayrıntılarıyla pek çok grafik ortaya koyduk, bu grafikleri okulumuzun panolarında görebileceksiniz)
-Kenan Şentürk, Kaan Karaca,
İ. Mert Artuç

Bir Sosyal Proje

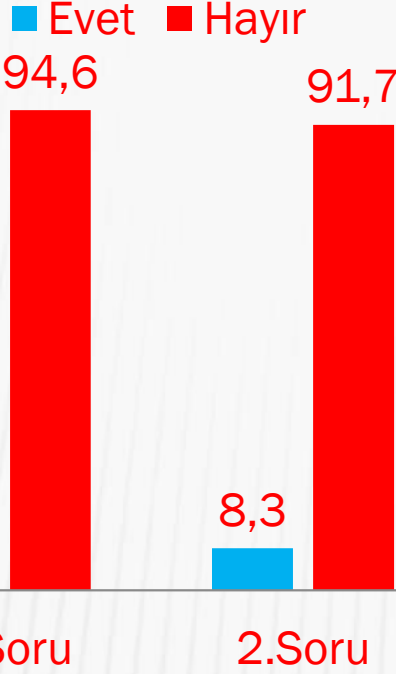
Okuma kültürünü topluma yaymak; toplumların özbilince sahip olmasına, farklı görüşlere karşı empati yapabilmesine ve en önemlisi toplumsal refahın gelişmesine büyük katkı sağlar.

Evela bir parkta ya da büyük bir meydana oturmuşsunuz, canınız sıkılıyor. O sırada herkesin elinde bir kitap, merakla etrafa doğru bakıp dururken, gözünüze "Gezici Kütüphane" adlı bir karavan ilişir. Peki nedir bu araç ve amacı:

Topluma okuma kültürü aşlamak, okumayı toplumun her kesiminde yaygınlaştırmak. Tamamıyla kütüphane sistemiyle işleyen bu araçtan kitap almak için sadece bir üyelik kartı gerekiyor. Üye olmak ise çok basit.Sistem ise şöyle işliyor:

Listeden bir kitap seçer ve üyelik kartınızı gösterirsiniz ardından kitabınızı alırsınız. Kitabın kişide bulunma süresi 15 gün,bu süre içerisinde telefonunuza uyarı mesajları gelir ve üçüncü uyarının ardından üyeliğiniz iptal olur.(Bknz. Okul Kütüphanesiyle aynı mantık)

Bir toplumda televizyon izleme saatleri kitap okuma saatlerinden oldukça fazla ise bu bir sorun teşkil eder,bu sorunun en büyük nedenleri ise halkı okumaya teşvik etmeme ve kütüphane yetersizliği. Halk kütüphaneye gelmeye vakit bulamıyorsa şayet, kütüphane onlara gelir.

1. Soru 2.Soru

Ne Kaldı Ki Geriye

Gürledi gök adeta,
Habercisi miydi yoksa ayrılığın ?
Başlaması çok yakın bir savaşın ,
Paçavrayız zaten şu hayatta ,
Ne anlamı var savrulmanın ?

Kalbimin ayrılıyor izle ,
Her bir parçası ,
Gittikçe büyüyor içimde ,
Bıraktığın aşkın yarası ,

Ateşe verdim yağmuru ,
İzledim yüzüne dokunurken ...
Kan içindeki ellerin ,
Bir gül olmalı tuttuğun...

Kalbimde yanmaya başlıyor,
Alevden bozma sıcaklığın,
Gittikçe büyüyor bıraktığın yara,
Almıştın ruhumu zaten ...
Ne kaldı ki geriye ?

- Emren Burak Ömür

- Ertuğrul Ergüçlü

Kasım Ajansı

1 KASIM

1952: Mavi dergisi çıkmaya başladı. "Mavi" hareketinin merkezi olan dergi, 1954'ten sonra Son Mavi adıyla yayımlanacaktı.

1958: Yahya Kemal Beyatlı öldü.

4 KASIM

1982: "Şeyhülmuhammerin" Burhan Felek öldü.

1984: Ümit Yaşar Oğuzcan öldü.

5 KASIM

1930: İsveçli bir gazeteci, Sinclair Lewis'e telefon ederek kendisinin Nobel Edebiyat Ödülü'nü kazanan ilk Amerikalı olduğunu bildirdi. Lewis bunun bir muziplik olduğunu düşündü ve adamın aksanıyla dalga geçmeye başladı.

6 KASIM

1880: 20. yüzyılın büyük romancılarından Robert Musil (Niteliksiz Adam) doğdu. Thomas Mann, ona "Ölümsüzlüğünden sizinki kadar emin olduğum bir başka Alman yazarı yok" diye yazmıştı.

9 KASIM

1818: İvan Turgenyev doğdu.

1918: Guillaume Apollinaire, yakalandığı İspanyol gribinden kurtulamayarak otuz sekiz yaşında öldü.

1990: Kerim Korcan öldü.

10 KASIM / DÜNYA ÇOCUK KİTAPLARI HAFTASI

1891: Rimbaud (1854), Marsilya hastanesinde öldü. Birkaç gün önce sağ bacağı dizinden kesilmişti.

11 KASIM

1312: Mevlana'nın oğlu Sultan Veled öldü. Sadece bir tek Türkçe şiiri bilinen babasının tersine, bütün şiirlerini Türkçe yazmıştı.

1821: Dostoyevski doğdu.

14 KASIM

1950: Orhan Veli Kanık öldü.

1971: Sanat tarihçisi Celal Esat Arseven öldü.

18 KASIM

1865: Mark Twain'in ilk kurmacası ("Calaveras County'nin Ünlü Sıçrayan Kurbağası") Saturday Press'in son sayısında çıktı. (Daktilo kullanan ve editörün çalışabilmesi için yazılarını çift satır aralıklı yazan Mark Twain, Remington marka daktilosu için "Sağa sola mürekkep saçmıyor" diyordu.)

21 KASIM

1694: Voltaire doğdu.

22 KASIM

1976: Sevgi Soysal öldü.

23 KASIM

1906: Sait Faik doğdu.

24 KASIM

1713: Laurence Sterne (Tristram Sterne, YKY) doğdu.

1870: Diyojen gazetesinin ilk sayısı çıktı.

25 KASIM

1970: Japon yazar Yukio Mişima (d. 1925), "Bereket Denizi" dörtlemesini bitirdikten birkaç saat sonra seppuku (harakiri) yaptı.

28 KASIM

1628: John Bunyan (İnanlı'nın Yolculuğu) doğdu.

1757: William Blake doğdu.

1971: Ahmet Emin Yalman'a Devlet Kültür Armağanı verildi.

1995: Aziz Çalışlar öldü.

30 KASIM

1835: Mark Twain (Samuel Langhorne Clemens) doğdu.

1900: Oscar Wilde, uzun süredir yakınlık duyduğu Katolikliğe girdikten bir gün sonra, geçirdiği bir kulak hastalığının yol açtığı beyin iltihabı sonucu, Paris'te öldü.

1910: Kemal Tahir doğdu.

- Selcan Kocabaş , Çağla Yıldız

Rahat yaşamak uğruna gerçeği mezara mı götüreyim; halka gerçeği anlatmak uğruna ölümü mü göze alayım?

- Turan Dursun

Çok büyük bir kaybımız var aslında, kimisi anlamaz ama anlayan için büyük bir şey ifade eder Nejat Uygur. Çünkü o Türkiye’de mizah anlayışının gelişmesinde önemli rol oynayan kişidir.

Nejat Uygur –Türkiye’nin Mizah Makinesi- 10 Ağustos 1927 yılında Kilis’te dünyaya geldi. Uygur üç çocuktan ortancasıydı. Öğretmen bir anne ve subay bir babanın oğluydu.

İlkokul öğrenimini Siirt, Ezine ve İtepe’de ; Çanakkale, Manisa ve Sarıyer’de ise ortaokul öğrenimini tamamlamıştır. Uygur ortaokul öğreniminden sonra tercihini Güzel Sanatlar Akademisi’nin Heykel bölümünden yana kullanmıştır fakat mezun olamamıştır.

Çok yönlü spor anlayışına sahip olan Nejat Uygur atletizm,su topu ve at biniciliği alanında da kendini geliştirmiştir.

1950 yılında hayatını Necla Uygur ile birleştirmiştir. Bu evlilikte sırasıyla Ahmet, ikiz olan Süheyl ile Süha, Kemal, Behzat adlı beş erkek çocuğu olmuştur. Süheyl ve Behzat babalarının izinden gidip tiyatrocı olmuşlardır.

Nejat Uygur tiyatrodaki kendi çizgisini ilk 1959 yılında profesyonel olarak ortaya koymuştur. Tabii her insan gibi Nejat Uygur’un da aklında farklı meslekler varmış. Kendisine yöneltilen bir soruda:

“Benim düşündüğüm ilk meslek pilotluktu. Çocukluğumda hep pilot olacağımı düşünürdüm” demiştir.

Nejat Uygur’un aklında başka meslekler olabilirdi ama seçtiği tiyatro-oyunculuk ikilisinde bize birçok şey bıraktı. Bize tiyatro oyunculunun sadece bir sahneye toplanmış kuklalar olmadığını, gülerek hayatımıza dair dersler çıkarabileceğimiz oyunların da olduğunu bize öğretti. 1998 yılında haklı olarak “Devlet Sanatçısı” ünvanını aldı.

Uygur 10 Eylül 2007 yılında beyin damarlarında oluşan tıkanıklık nedeniyle hastaneye kaldırıldı,o zamandan sonra oyunculukta etkinliğini yitirdi. Usta sanatçı uzun süren tedavisine rağmen 18 Kasım 2013’te hayata gözlerini yumdu. Fakat onun sadece bedeni öldü, bıraktığı mizah ve oyunculuk anlayışı sonsuza kadar yaşayacak...

-ADo

“Bütün ırmaklar yükselecek korkmayın her şey yerli yerinde. Okullarda ellerinize cetveller vurulacak ve kurtlar mısırları kemirecek.” Böyle efsanevi dizelerle başlamak isterdim ben de aziz okuyucu ama ne yazık ki bu sözler bana ait değil. Belki ilk okuyuşta bu sözleri beğenmediniz ama ben size bu sözlerin yazarının Charles Bukowski’ye ait olduğunu söylersem tanıyanlarınız “vaaaaov” gibi bir tepki verecek (Bukowski olduğu için sırf sözü beğenenlere ithaf).Ya da şiire daha başlamadan Bukowski olduğu için yargılayabilirsiniz.Tabii büyük bir sağduyu ile davranarak da kendi görüşlerinizi ortaya koymaya çalışabilirsiniz. Ama ben zevksizlik üzerine yazmayı yani olumsuz durumu ele almayı istiyorum. Bazen düşünüyorum da bize verilenler bu olduğu için onu beğeniriz. Misal geçen gün izlediğim dizide reklamcı bir kadına diyorlar ki:”Ben bu sloganı beğenmedim efemim”reklamcı da:”Nasıl olur! Bu sözler Shakespeare’a ait.” diye karşılık verir. İşte ben de o sırada bunları düşündüm. Ne var yani Shakespeare’a se Shakespeare. Belki ben buraya Shakespeare’in sözlerini yazdığımda içten bir şekilde Şekspir hayranı olan o insan dizeleri beğenmeyecek. Sonra da “Ya dikkatsizce okumuşum, pardon” diye kendini savunmaya başlayacak. İşte benim anlatmak istediğim nokta da burada başlıyor: neden savunma ihtiyacı duyuyorsun, neden Şekspir’i beğenmesen de sırf Şekspir olduğu için beğeniyorsun? Ya da Şekspir beğenmeyenleri anlamaya çalışmadan onları (yine) neden küçümsüyorsun,? “Zaten bu da ayrı bir çelişkidir.” Diye eleştirirken ben,aklıma bir şey daha geliyor : Büyük bir filozof demişti ki “Bunun zevk sahibi olmayla alakası var”.Misal bir insan, Beethoven’ın ikincil bir parçasını as parçalarından daha çok beğeniyorsa bu adam zevk sahibidir.Bu örneği vermemin sebebi de Beethoven’ın da Şekspir gibi kült, klasikleşmiş adamlardan biri olmasından kaynaklanıyor. Sözüün özü bize verilenin bu olduğu ve bizim de buna karşı şeyler yapmamız gerektiğini vurguluyorum. Ha bir de Şekspir’i babam gibi severim.Bu da buraya küçük bir not olsun aziz okuyucu.

-Ahsen Ebrar Erarslan

Tiyatro

Hepinize tekrar merhaba, Geçen sayıda uzun uzadıya sizlere oyunların içeriklerini anlattım.Umarım gitmişsinizdir.

(Gitmediğinizi biliyorum ama neyse)

Bu aydan itibaren artık sizlere bir oyunun yorumunu yapacağım umarım beğenirsiniz dostlar.Bir de ayrıca yazının son kısmında bu ay size önereceğim oyunlar var,onlara gitmenizi isterim.Neyse başlayalım artık PARA...

Necip Fazıl’ın kaleminden çıkan oyun yetmiş iki yıldan sonra nihayet sahnelerde diye başlasak cümleye güzel olur.Oyunun türü trajedi.Oldukça güzel olan oyun insanı düşünündürüyor. "Hususî Kâtibi elini cebine atar, cüzdanını çıkarır, içinden kocaman bir banknot çeker. Banknotu iki eliyle havada çarşaf gibi gerer, benzerine gösterir. Kâtibi: Ya bu ne? Benzeri: Kâğıt parçası! Hususi Kâtibi: (Müthiş bir kahkaha kopararak.) Deli, buna para derler, para! Şeref de bu, namus da bu, akıl da bu, hikmet de bu, sıhhat de bu, hayat da bu, dünya da bu, ahiret de bu, parrra!!!”

Yukarıdaki oyundan alınan bölüm paranın insanlar için ne anlama geldiğinin boyutlarını en çarpıcı biçimde gösteriyor aslında.Bu oyuna gitmek isteyenler 27 Kasım’da Kadıköydeki Haldun Taner sahnesine gidebilirsiniz.(Kimse gitmedi) Bu ayki size önerebileceğim ve buraya en yakın olan sahnelerdeki oyunlar şunlar; - İstanbul Hatırası -Hidrellez -Kösem Sultan Bu oyunlarla ilgili ayrıntıları Google Amcaya sorarak öğrenebilirsiniz. İyi Günler.

-M.Safa Türe

Kantinimiz

Kantin fiyatlarını eleştirdiğimiz bir önceki yazıda, kantin çalışanları ile sohbet etmemiştik. Şimdi söz onların.

Kantin olarak hizmet verdikleri mekandan şikayetçiler. Hem ufak hem de okula uzak olduğunu düşünüyorlar. Eskiden hizmet verdikleri yerin çok daha iyi olduğunu savunuyorlar. Kışın soğuk ve yağışlı havalarda benim öğrencim üşüsün mü diyorlar. Bunun yanı sıra ödedikleri kiradan da şikayetçiler. Fazla olduğunu ve daha az ödeseler, daha iyi hizmet sunulacağını söylüyorlar.

Fiyatlar neden bu derece pahalı sorusuna ise, fiyatları biz belirlemiyoruz aslında diyorlar. Zaten bu fiyattan daha aşağı satın alınan gıda maddelerinin sağlıksız ve merdiven altı üretim olduğunu söylüyorlar. Normalde belirlenmiş olan fiyatın altında satıyorlar hatta. İstanbul gibi yaşamın pahalı olduğu bir şehirde bu fiyatların garipsenmemesi gerektiğini düşünüyorlar. Ve ekliyorlar “Daha az kira veriyor olsak daha da ucuzlatacağımız fiyatları.” Tabii bizlere birer çay ısmarlamayı da unutmuyorlar. Şu da bir gerçek ki kantin çalışanları bazı durumlarda bizlere bir şeyler ısmarlıyorlar, güzel güzel sohbet ediyorlar . Orada bulunan insanlar bizlere birer abi, abla gibi yaklaşıyorlar. Bence bu fiyatları eleştirmeden önce, onların bizlere sunduklarını incelemeliyiz.

-İdris Mert Artuç

Şüphesiz ki Serkan Hoca’mız için yapılan en büyük ve en güzel etkinlik geçtiğimiz günlerde okul yeni başkanımız Emre ve okul öğrenci meclisi tarafından düzenlenen etkinlikti. Böyle bir şey yapılacağını beklemeyen, sürpriz karşısında şok olan Serkan Hoca’mızın boşluğundan yararlanan 11. sınıflar onu omuzlarına aldılar. Nurettin Hoca’mız ile karşılıklı oynadılar ve son olarak kendisi için yaptırılan pastayı yediler. Hepimiz tek tek vedalaştık onunla,istemeyerek. Okul öğrenci meclisinden çıkan bir söz ile :

“Yolun açık olsun MÜDÜRÜM”

